

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużniczek M. P. (1) oraz K. B. i A. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 25 stycznia 2013 r., sygn. akt I Co 4716/12 o odrzuceniu ich skarg na czynności komornika (pkt II) w sprawie egzekucyjnej Km 5243/12 z wniosku wierzyciela (...) w G.

p o s t a n a w i a:

I. uchylić zaskarżone postanowienie w pkt II w zakresie skargi na czynności komornika złożonej przez dłużniczkę M. P. (1);

II. oddalić zażalenie dłużniczek K. B. i A. S.;

III. nie obciążać dłużniczek K. B. i A. S. kosztami postępowania zażaleniowego.

- 2 -

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił skargi dłużniczek M. P. (1) oraz K. B. i A. S. na wezwania Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku H. S. z 18 października 2012 r. do zapłaty przez nie kosztów postępowania egzekucyjnego na rzecz wierzyciela, uznając, że zostały złożone z przekroczeniem ustawowego terminu z art.767 § 4 kpc.

W uzasadnieniu wskazał, że wezwanie do zapłaty zostało doręczone matce dłużniczek M. B. 29 października 2012 r., a skargę wniosła 13 listopada 2012 r.

Zażalenia na to postanowienie wniosły dłużniczki: M. P. (1)

reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego Z. P. i K. B. oraz A. S. reprezentowane przez matkę M. B. działającą jako pełnomocnik K. i przedstawicielka ustawowa A. domagając się jego uchylenia i zwrotu sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, względnie zmiany tego postanowienia z uwzględnieniem zarzutów podniesionych w zażaleniach.

Dłużniczki zarzuciły błędne stwierdzenie Sądu co do prawidłowego określenia ich pełnomocników i przyjęcie, że rodzicem dłużniczki M. P. (1) nie jest Z. P. tylko M. B., co przy dwóch różnych adresach zamieszkania dłużników mogło mieć istotny wpływ na obieg kierowanej do nich korespondencji, błąd w ocenie, iż skargi dłużniczek były spóźnione i podlegały odrzuceniu w sytuacji, gdy Z. P. wniósł skargę w imieniu swoich dzieci M. i M. P. (2) w ustawowym terminie 13 listopada 2012 r., zaś w przypadku dłużniczek K. B. i A. S. komornicze wezwania do zapłaty w obliczu wskazanych przez Sąd uchybień Komornika nie powinny mieć mocy prawnej i rodzić skutków prawnych je wiążących.

Zażalenie dłużniczki M. P. (1) jest uzasadnione.

Sygn. akt II Cz 248/13

- 3 -

Sąd Rejonowy niesłusznie odrzucił jej skargę na wezwanie komornika

z 18 października 2012 r. do zapłaty należności błędnie przyjmując, że jest ona spóźniona. Uwagi Sądu Rejonowego uszło, że M. B. nie jest matką małoletniej dłużniczki, więc nie mogła w jej imieniu złożyć skargi na czynności komornika. Przedstawicielem ustawowym M. P. (1) reprezentującym ją w postępowaniu egzekucyjnym i skargowym jest jej ojciec Z. P.. Wezwanie Komornika odebrał on 7 listopada 2012 r., zatem jeśli skargę wniósł 13 listopada 2012 r., to uczynił to w terminie o którym mowa w art.767 § 4 kpc. Wobec powyższego Sąd Okręgowy z mocy art.386 § 1 kpc w zw. z art.397 § 2 zd.1 kpc uchylił zaskarżone postanowienie o odrzuceniu skargi M. P. (1), co skutkuje koniecznością jej rozpoznania przez Sąd Rejonowy (pkt I).

Natomiast zażalenia dłużniczek K. B. i A. S. podlegały oddaleniu.

Wbrew ich zarzutom Sąd Rejonowy prawidłowo odrzucił wniesione przez nie skargi na wezwanie komornika z 18 października 2012 r. do zapłaty należności jako wniesione po terminie tygodniowym od doręczenia wezwań.

Jak wynika z akt komorniczych Km 5243/12 wezwanie do zapłaty skierowane do dłużniczki K. B. i A. S. odebrała ich matka M. B. w dniu 29 października 2012 r., zatem termin do wniesienia skargi na czynności komornika upłynął dla tych dłużniczek 5 listopada 2012 r. Skoro skargę złożyły 13 listopada, po upływie terminu, Sąd Rejonowy był zobowiązany do jej odrzucenia zgodnie z art.767³ kpc.

Z tych przyczyn zażalenie dłużniczek Sąd Okręgowy oddalił z mocy art.385 kpc w zw. z art.397 § 2 zd.1 kpc (pkt II).

Mając na uwadze charakter sprawy, wiek dłużniczek z których A. S. jest małoletnia, a K. B. ma 19 lat i uczy się oraz ich sytuację materialną i majątkową, Sąd Okręgowy nie obciążył dłużniczek kosztami postępowania zażaleniowego zgodnie z art. 102 kpc w zw. z art.391 § 1 kpc (pkt III).